

Valgkreds (R. Hansen) hævdede, at vi skulde være færdige inden Jul. Derom vare alle enige, og naar Betænkningen skulde afgives inden Jul, kunde det ikke ske paa anden Maade end saaledes, at Flertallet ikke fik Lejlighed til at se, hvad Mindretallet skrev. Selv om der derved er sket noget ekstraordinært, er det netop sket for at fremme Sagen, og det synes jeg ikke, det ærede Medlem har Grund til at bebrejde. Der er saa vist heller ingen Skade sket. Naar det ærede Medlem for Horsens Landkreds har draget denne Sag frem, er det nærmest for derved muligvis at faa noget plukket ud til Skade for Flertallet og til Fordel for sine Anskuelser, han er jo ikke skaansom i den Retning; ellers var der ingen Grund dertil.

Jeg vil for øvrigt sige, at det selvfølgelig var heldigst, om vi vare enige, men jeg har dog Lyst til at gøre opmærksom paa, at det, det drejer sig om nu her i Dag, er 20,000 Kr. til Kvæget og 30,000 Kr. til Hestene. Det er i øvrigt ret mærkeligt, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds angriber det ærede Medlem for Aarhus (Harald Jensen), fordi han siger, at han vil følge med til en saadan Bevilling. Jeg synes, at det ærede Medlem for Aarhus skulde snarere have Tak af det ærede Medlem for Horsens Landkreds. Man skal huske paa, hvorledes disse Bevillinger skulle gives. Bevillingerne til disse Avlsforeninger kunne ikke blive givne paa anden Maade, end ved at Provinsfællesforeningen, altsaa Landboforeningerne anbefale dem som nyttige, og de kunne heller ikke blive givne, undtagen Landbrugsministeren anbefaler dem og finder dem nyttige. I § 12 i Lovforslaget staar der udtrykkelig, at Provinsens Fællesforening skal anbefale alle Tilskud, som gives til Avlsforeninger, og derfor gælde det ærede Medlem for Horsens Landkreds' Udtalelser om, at saadan en Forening som „Frem“ kunde faa Tilskud, aldeles ikke, det er grebet ud af Luften, det kan der aldrig være Tale om, ingen Landboforening vil anbefale og ingen Minister vil støtte den. Saadan noget siges blot for at lægge de andre virkelig nyttige Landboforeninger for Had; der kan ikke være ret megen Mening i det ellers. Men Sagen er den, at her staar der en Del Repræsentanter for danske Gaardmænd og sige, at de ere bange for at give Bevillinger til Kvæg og Heste, som kun kunne gives, naar de blive anbefalede af Landboforeningerne saavel som af Landbrugsministeren. Jeg synes, det er ret mærkeligt; man skulde

altsaa tro, at baade Landbrugsministeren og Landboforeningerne vilde give Penge ud til noget, som var galt, og jeg finder det ret mærkeligt, at det ærede Medlem for Aarhus (Harald Jensen) her ser ret og paataaler Landbrugets Vel, hvorimod Gaardmænd staa der og sige, at de ere bange for at betroe Landbrugsministeren og Landboforeningerne nogle Penge til Avlens Fremme.

Maa jeg med Hensyn til Ministerens Udtalelser sige, at jeg skal ikke, hvad Ministeren vist heller ikke ønsker, og efter hvad der nu fra anden Side er blevet sagt, komme ind paa at referere, hvad der er blevet sagt i Udvalget, saa meget mindre som Ministeren nu gav mig Ret i mine Udtalelser, idet han nævnedes det Beløb 20,000 Kr.; men det er jo ikke, som den ærede Ordfører for Mindretallet jo ogsaa godt ved, blot et Referat, for Ministeren stillede jo et skriftligt Forslag, som jeg staar med her i min Haand, og det er noget, man ikke saadan kommer bort fra. Det vil det ærede Medlem kalde, at Ministeren ønsker ikke at gaa den Vej. Jeg hævder, at der er ikke Ministeren og os saa meget imellem. Det drejer sig altsaa om disse 10,000 Kr., og jeg har heller ikke noget imod den anden Opfattelse, at det bliver stillet frit til Ministerens Raadighed, thi det kan være rigtigt nok. Det er vanskeligt at skrive en Paragraf, der passer paa alt, den Tankegang er mig ikke fremmed, jeg tager det derfor med Ro. Men jeg mener for øvrigt, at Paragraffen nu er saaledes affattet, at der er Plads baade for Foreningerne paa Bornholm, i Sjælland og paa Fyn, og at der er taget tilstrækkeligt Hensyn. Der er egentlig ikke skrevet ret meget andet, end at de Penge kunne bevilges baade paa den og den Maade, som kommer Avlen og den gode Opdrætter mest til gode. Jeg er altsaa vis paa, at vi inden 3die Behandling komme til Enighed med Ministeren, saa jeg lægger ikke videre Vægt paa det; jeg vil selvfølgelig bede ærede Medlemmer om at stemme for disse §§ 18 og 19, og saa kunne vi se, hvorledes det gaar siden.

Jeg skal ikke forfølge det ærede Medlem for Horsens Landkreds videre i hans Udtalelser, men naar han kom med ret stærke Udtryk om, at der var ikke et eneste Ord sandt i, hvad jeg har sagt, saa er det den Slags spidsfindige Fortolkninger, man nok kan finde ud af, som det at hænge sig i, at jeg kom til at sige Juleferien, skønt det var nogle Dage efter Juleferien, eller at jeg sagde, at det ærede Medlem havde skrevet personligt, i Stedet for at